

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6217010116
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6217010116.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja na neverejnom zasadnutí dňa 05. júna 2019 v trestnej veci obžalovaného O. O., za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 21.02.2019, sp. zn. 3T/52/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu a vec obžalovaného O. O., trestne stíhaného za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

B. N., nar. XX. XX. XXXX, sedel 19. 11. 2016 asi o 15.00 h pred svojou chatou bez súpisného čísla, ktorá sa nachádza v bývalom areáli poľnohospodárskeho družstva v k. ú. K. M., obžalovaný hodil do poškodeného B. N. sklenený pohár, ktorým ho netrafil, potom prevrátil stôl, za ktorým poškodený sedel, poháre uložené na stole sa rozbili, obžalovaný potom udrel poškodeného päťou do ľavej časti hlavy, keď poškodený chcel odísť na svojom motorovom vozidle, obžalovaný mu bránil v nastúpení do osobného motorového vozidla, obžalovaný potom zobral lopatu, ktorou udrel o zem, v ruke mu zostala časť poriska, kričal na poškodeného, že ho zabije, že mu podpáli chatu, poškodený mal strach o svoj život, preto bežal do K. M., obžalovaný ho prenasledoval na svojom osobnom motorovom vozidle, keď obžalovaný prišiel k poškodenému, tento v tom čase telefonoval, obžalovaný mu vytrhol telefón z ruky, poškodený sa k svojej chate vrátil len s hliadkou polície,

podľa § 280 ods. 2 Tr.por. p o s t u p u j e Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy, Veľký Krtíš, ktorý by mal žalovaný skutok prejednať ako priestupok.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr.por. oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš, sp.zn. Pv 482/16, zo dňa 15.06.2017 za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák., s poukazom na § 138 písm. a) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

B. N., nar. XX. XX. XXXX, sedel 19. 11. 2016 asi o 15.00 h pred svojou chatou bez súpisného čísla, ktorá sa nachádza v bývalom areáli poľnohospodárskeho družstva v k. ú. K. M., obžalovaný hodil do poškodeného B. N. sklenený pohár, ktorým ho netrafil, potom prevrátil stôl, za ktorým poškodený sedel, poháre uložené na stole sa rozbili, obžalovaný potom udrel poškodeného päťou do ľavej časti hlavy, keď poškodený chcel odísť na svojom motorovom vozidle, obžalovaný mu bránil v nastúpení do osobného motorového vozidla, obžalovaný potom zobral lopatu, ktorou udrel o zem, v ruke mu zostala časť poriska, kričal na poškodeného, že ho zabije, že mu podpáli chatu, poškodený mal strach o svoj život, preto bežal do K. M., obžalovaný ho prenasledoval na svojom osobnom motorovom vozidle, keď obžalovaný

prišiel k poškodenému, tento v tom čase telefonoval, obžalovaný mu vytrhol telefón z ruky, poškodený sa k svojej chate vrátil len s hliadkou polície,

nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal okresný prokurátor odvolanie, a to ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 25.04.2019. Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozhodnutia a následne aj na jeho odôvodnenie, s ktorým sa však nestotožnil.

Zdôraznil, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, keď vypočul aj ďalších svedkov a zároveň aj obžalovaného a poškodeného, avšak dospel k nesprávnym právnym záverom. Skutok sa stal obdobne ako bol vymedzený v obžalobe, a preto mal byť posúdený ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr.zák., pretože ho spáchal obžalovaný tak, že sa poškodenému vyhrážal smrťou, ako aj inou ťažkou ujmom - podpálením chaty a učinil tak s poriskom z lopaty v ruke.

Obžalovaného usvedčoval vedeckou výpoveďou poškodený B. N., ktorého podporila výpoveď svedkyne R.. S. N., ako aj zvukový záznam z jeho volania na linku č. 112. Pokiaľ sú vo výpovediach svedka poškodeného určité rozpory, bolo to prirodzené vzhľadom na odstup času, ktorý uplynul od skutku a tiež časové úseky medzi jednotlivými výpoveďami. Tieto rozpory sa však týkali len nepodstatných okolností a nie rozhodujúcej časti, t.j., že sa mu obžalovaný vyhrážal a fyzicky ho napadol. O jeho obave z konania obžalovaného svedčí práve to, že útok nahlásil na linku č. 112.

Pokiaľ ide o výpovede obžalovaného, práve v nich sa nachádzajú výrazné rozpory o priebehu skutku, aj vo výpovediach svedka W. O., ktorý vypovedal v jeho prospech, sa nachádzajú viaceré podstatné rozpory, taktiež výpovede ostatných svedkov sú v určitých častiach rozporné, prípadne sa títo nevedeli k okolnostiam skutku vyjadriť, avšak len z toho dôvodu nemožno tieto dôkazy hodnotiť ako oslobodzujúce. Okrem toho, ak aj v právnej vete uvedenej v obžalobe absentuje, že sa obžalovaný vyhrážal poškodenému tiež spôsobením inej ťažkej ujmy, t.j. podpálením chaty, týmto nie je súd viazaný, pretože tento je viazaný len skutkovým stavom uvedeným v obžalobe, ale aj to nie absolútne, z čoho vyplýva, že pri opise skutku v uznesení o vznesení obvinenia, v obžalobe a v rozsudku sa nemusí skutkový dej popisovať úplne rovnako.

Nesprávny je záver okresného súdu tiež v tom smere, že útok obžalovaného nenapĺňa ani znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu ako aj priestupku proti majetku podľa § 49 a § 50 Zákona o priestupkoch. V tomto smere nedostatočne rešpektoval a nepostupoval v intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu, pretože aj z výpovede samotného obžalovaného vyplýva, že medzi ním a poškodeným došlo k verbálnej potýčke, pri ktorej poškodenému vulgárne nadával, okrem toho z obsahu hovoru poškodeného na linku č. 112 vyplýva, že sa mu mal obžalovaný súčasne vyhrážať zabitím a podpálením chaty, a taktiež mu spôsobiť drobné ublíženie na zdraví a škodu na majetku. Z tohto pohľadu je irelevantné, že si poškodený v trestnom konaní neuplatnil náhradu vecnej škody, pretože podstatnejším je to, že mu protiprávnym konaním obžalovaného vznikla, a jej objektivizácia by bola vecou správneho orgánu v konaní o priestupku.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol, alternatívne rozhodujúci sám podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr.por. vec postúpil na prejednanie priestupku.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania zistil, že ho podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého oslobodzujúceho výroku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora bolo podané čiastočne dôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr.por. odvolací súd zistil, že prvostupňový súd sa dopustil chýb v napadnutom výroku, keďže mal vec postúpiť podľa § 280 ods. 2 Tr.por. inému orgánu s tým, že nešlo o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal tento prejednať ako priestupok, a nebol dôvod na procesný postup podľa § 285 písm. a) Tr.por.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Krajský súd najprv poukazuje na skutočnosť, že okresný súd v tejto trestnej veci rozhodoval už tretíkrát, pretože uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 08.02.2018, sp.zn. 3To/5/2018 a zo dňa 26.09.2018, sp.zn. 3To/121/2018 boli jeho predchádzajúce rozhodnutia zrušené a vec mu bola vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Pri druhom zrušujúcom uznesení krajský súd poukázal v prvom rade na to, že výrok uznesenia okresného súdu, ktorým trestnú vec postúpil okresnému úradu na prejednanie priestupku vôbec neobsahoval uvedenie skutku, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, čo bolo nepochybne v rozpore s ust. § 176 ods. 1 písm. c) Tr.por. Navyiac absentovalo uvedenie konania obžalovaného, ktorým mal naplniť znaky priestupku, ale aj uvedenie konkrétneho priestupku, resp. priestupkov, ktorých sa mal eventuálne dopustiť.

Odvolačný súd sa v určitej časti stotožnil s námietkami okresného prokurátora, že prvostupňový súd nevyhodnotil vykonané dôkazy dostatočne, a preto čiastočne nesprávne ustálil skutkový stav a v nadväznosti na to dospel aj k nesprávnym právnym záverom, čo v konečnom dôsledku viedlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci samej. Krajský súd však poukazuje aj na určitú vnútornú rozpornosť tvrdení okresného prokurátora uvedených v odvolaní, keď na jednej strane argumentuje, že vykonané dôkazy dostatočne preukazujú spáchanie skutku obžalovaným, tak ako bol ustálený, z čoho možno vyvodiť záver, že by mal byť obžalovaný uznaný za vinného v zmysle obžaloby a za to by mu mal byť uložený primeraný trest. Na druhej strane však alternatívne navrhol a žiadal, v rozpore s predchádzajúcim, aby vec bola postúpená príslušnému správne orgánu na prejednanie priestupku. V danom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ako na to správne poukázal okresný súd, ktoré síce o určitých častiach skutkových zistení vypovedajú zhodne, resp. obdobne, teda sú navzájom v súlade, ale ohľadne určitých častí skutkových zistení vypovedajú rozdielne, teda navzájom si odporujú, čiže existovala jednak skupina dôkazov svedčiacich v určitých častiach v prospech obžalovaného a na druhej strane skupina dôkazov svedčiacich výlučne v jeho neprospech. Pokiaľ teda pretrvali o určitej časti skutkových zistení, napriek rozsiahlemu dokazovaniu, pochybnosti, súd prvého stupňa postupoval správne, keď v tomto smere aplikoval zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Naproti tomu však z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že medzi obžalovaným a poškodeným došlo k vzájomnému verbálnemu konfliktu. Samotný obžalovaný nielen nepoprel, ale naopak priznal, že v rámci slovnej výmeny poškodenému vulgárne nadával, čo potvrdil svedok poškodený a túto skutkovú okolnosť nepochybnil žiadny vykonaný dôkaz. Takúto dôkaznú situáciu však okresný súd dôsledne nevyhodnotil, preto bol jeho právny záver v tejto časti nesprávny a nezodpovedal vykonanému dokazovaniu (t.j., že skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, sa vôbec nestal). Je totiž zrejme, že vyššie uvedená časť skutku, ktorý bol obžalovanému kladený za vinu, sa bez akýchkoľvek rozumných pochybností stala. Taktiež nemožno opomenúť, že pri skutku došlo k určitej majetkovej ujme poškodeného, a to rozbitím pohára, resp. pohárov (čo bolo síce sporné), ale s určitosťou k nej došlo zlomením poriska lopaty poškodeného, čo pripustil aj samotný obžalovaný.

Obžalovaný však časťou skutku, ktorú považoval za preukázanú odvolací súd, nenaplnil všetky zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr.zák., ale ani iného trestného činu, prihládajúc aj na ust. § 10 ods. 2 Tr.zák. a osobu obžalovaného, avšak túto časť by mohol iný orgán posúdiť ako priestupok. V konečnom dôsledku o tom, či niekto svojím konaním naplnil znaky priestupku, nerozhoduje súd, ale príslušný správny orgán, ak však je tomuto trestná vec súdom postúpená podľa § 280 ods. 2 Tr.por., je povinný takýto správny orgán postúpenú vec ako priestupok aspoň prejednať. V danom prípade, ak bude vykonaným dokazovaním preukázaná a ustálená aspoň tá časť skutku ako v súdnom konaní, mohol by obžalovaný prípadne naplniť znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a), d), resp. priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení jeho neskorších zmien a doplnení, keďže mohol inému ublížiť na cti tým, že ho urazil, eventuálne mohol úmyselne narušiť občianske spolunažívanie verbálnym útokom, a zároveň mohol úmyselne spôsobiť škodu na cudzom majetku zničením alebo poškodením veci.

Podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr.por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší a vec postúpi, ak tak mal urobiť už súd prvého stupňa podľa § 280 ods. 1 alebo 2.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec obžalovaného postúpil okresnému úradu na nové konanie a rozhodnutie, ktorý by mal žalovaný skutok, resp. jeho dokázanú časť prejednať ako priestupok.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.